

LA CAMPANA DE GRACIA

LO POLO NORT.

Tan mullats com la causa que defensen.

SOMORROSTRO.

SPANYA avuy atrevessa un gran perill.

Jugantnos estém una de nostres darreres cartas contra l'absolutisme: la partida que tenim pendent, serà sangrenta; pero l'hem de guanyar si 's plau per forsa, ó sino s'ensorra la llibertat, s'ensorra fins l'esperansa d'alcançarla en llarguíssim temps.

Navarra y las Provincias Vasca, aquestas comarcas estrangeras dintre d'Espanya, que tantas vegadas en lo que vá de sigle han encés en nostra terra la mes odiosa y criminal de las discordias, uns cops mogudas per la desconfiansa de que serian abolits uns privilegis, en los quals ningú hi pensava, y alentadas sempre pel vil fanatisme de un clero ignorant y malvat, están alsadas com un sol nome y tenen sitiada l'heroica vila de Bilbao, poble liberal, que es una especie de oasis entremitj d'aquell árit desert de ignorancia y fanatisme, animadas per lo desitj del saqueig y del pillatge.

Nostre valent exércit, l'exércit de la nació, de la llibertat, de la república ja una vegada s'ha estrellat davant de las trincheras de Monte Abanto, defensadas á cos cubert per forsas triplicadas dels enemichs de la civilisació.

Pero lo millor general de nostres soldats es lo general «no importa», y ab aquest general dintre del ánima, es segur que lluytarán, fins que 'l llorer de la victoria coroni sos fronts torrats per la fatiga.

Avuy está nostre exércit reforçantse: de todas las parts d'Espanya volan cap al nord legions de camaradas desitjosos de venjar la sanch republicana derramada 'l dia 25 de febrer en las montanyas de Viscaya.

No hi ha soldat que no tinga de venjar la mort de un company volgut ó las ardentas llágrimas de una mare desolada. Qui aquest sentiment no experimenta sent la véu de una altre mare no menos generosa que la que 'ns ha donat lo ser, la véu de la pàtria, de la pàtria liberal, de la patria republicana, de la pàtria civilisadora, y mogut pels impulsos de un bon fill, no hi ha que dir si en l'atach contra 'ls fills espúreos de la noble Espanya, farà prodigis de valor y heroisme.

Hora tremenda es la que atravessém! Del éxit de una sola batalla depen que Espanya fassa una reculada tan tremenda que s'enfónzi per llarchs sigles en lo caos del absolutisme, iluminat per las fogueras siniestras de la inquisició.

Pero á pesar de lo solemne del moment, si 'l cor nos bat, mes que de temor es de impaciencia.

Voldriam veure aviat degollat al mónstruo que desola la nació: voldriam que 'l sol crit de victoria llansat desde Bilbao estemordís á las bandes de lladres y assassinos que corran per las montanyas catalanas y fan presa en las vilas mes importants de nostra terra.

Voldriam en fi que l'esperit liberal abatut per tantas desgracias y desalentat pels que tal vegada desconeixen tot lo que pot en sí, quan la pàtria atravessa un moment de perill tant espantós, s'alsés de una vegada y convertís á Espanya, l'nació mes favorescuda de la naturalesa, en lo que déu ser, en la terra de la pau, de la prosperitat y de la República.

Y perque tant nobles desitjos nos animan, y perqué 'ns veyém en vigílias de la gran batalla que ha de decidir de la nostra sort y de la sort dels nostres fills, es per lo que avuy desvién la vista de las discordias merament políticas y la posém complertament en lo que ha de depararnos nostra bona fortuna y l'entussiasme per las nostras ideas.

¡Ah! Nosaltres que serém sempre republicans, demócratas y federals, nosaltres que noblement lluytarém fins á tant que vejém plantejadas las nostras ideas, nos olvidém de bon grat d'agravis recientment rebuts, y unim la

nostra sort á la sort dels valents que desde Somorrostro 's preparan á presentar son pit á las balas dels carlins.

Allá dalt hi veyém la pàtria y la república, perque allá dalt hi contemlem la noblesa y l'heroisme.

Per ço tots los nostres esforços, ja que tancats nos trobém en lo palench de la prempsa, serán en infiltrar á nostres lectors los sentiments que á nosaltres nos animan.

— Tot avants que l'absolutisme: tot avants que la restauració de la monarquia!

Fora intransigencias insensatas! Apuells que diuen «Tant me fá que 's menji la poma en Carlos VII, ja que nosaltres no podém menjárnosla» mereixen lo fue del Rey dels fanátichs.

Es hora d'acallar tot amor propi y d'ofegar tota mena de ressentiments, perque es l'hora també de fer que 's desperti la noblesa en tots los cors, lo patriotisme en tots los esperits.

BATALLARAS

Encarregats per la comissió nombrada al efecte de recullir suscripcions ab lo pensament d'erigir á la memoria de nostre inolvidable amic, l'infortunat Clavé, un monument qu'eternisi son recort, son geni artístich y sos serveys prestats á la causa de la civilisació, recomenem á nostres lectors una idea tant justa, tant noble y tant digne de un poble qu'estima als fills que han sabut honrarlo.

Desd'avuy en la redacció de LA CAMPANA queda oberta la suscripció.

Paguin tribut los modestos fills del treball, ab una senzilla ofrenda, al home que tant s'havia desviscut, per honrarlos y enaltirlos.

La sanch derramada en lo Vendrell crida venjansa.

Son tants y tau terribles los crims comesos per la vil canalla absolutista al penetrar en aquella heroica vila, que no hi ha ploma que pugua descriure 'ls.

Lo robo, la devastació, 'l pillatge, l'assessinat y sobre de tot la violació de donas y noyas brutalment realisada, son crims que deurian produhir un alsament general contra aquestas bandes de salvatjes y de malvats.

¡Ah! Si 'l govern, no desconfiant del poble, alentés nostre entussiasme!...

Si 'l impuls de venjansa que brolla de tots los cors nonrats, no 's perdés com are 's pert, en l'indiferencia de certas autoritats!

Pero considerin qu'es tant lo que havém sufert, que sols la rabia del poble pot acabar ab aquesta vil canalla.

L'ex-carnicer Targarona ha sigut nombrat sub-inspector general dels cossos franchs de Catalunya.

No hi ha res que dir, ja que 'ls seus guberrnan.

Pero si recordan nostres lectors que nosaltres quan governavan los nostres varem demanar que 's conferís aquest càrrech al Xich de la Barraqueta, sens que poguéssim conseguirho, 's veurá si la nostra torpesa, mereixia ó no l'castich que 'ns vá caure á sobre 'l tres de Janer.

Los alfonsins treballan ab todas las forsas contra l'actual situació.

Los periódichs vinga fer la guerra á n'en Serrano, perque mes s'ha estimat ser president de la República, que regent del regne baix la denominació del colegial de Viena.

Y en quan als particulars, fins portan la seva inquina á separarse de las Juntas creadas

á fin recullir socorros pels ferits del exércit de la República.

¡Po res demagogos de guant, frach y corbata blanca!

Seguint aquest camí, no lograrán altra cosa que reventar d'enveja!...

Diuen que l'actual governador Sr. Gomez Diez ha presentat la seva dimissió.

Al saberho 'ls senyors de cala ciutat telegrafaren al govern demanantli que per mor de Déu no l'hi admetés la dimissió presentada.

Vaya un modo de robelarse uns fills contra 'l seu pare!

¡No fá la dimissió de bon grat? Y donchs resignarse.

L'ajuntament y 'ls contribuyents de San Martí de Provensals s'han reunit per veure 'l modo com pagarán la contribució als carcundas.

A Badalona ha succehit dos quartos del mateix.

Y 'ls federals de San Martí y de Badalona, 's preguntarán nostres lectors, no s'han reunit també per veure de quin modo s'han de pagar á aquestos senyors, unas probas tant grans d'abnegació y de patriotisme?

Sense que nosaltres ho haguéssim anunciat préviament, com ell falsament ho havia anunciat de nosaltres temps endarrera, lo diumenje pasat va ser prohibida la publicació del *Dirri de Barcelona*.

Y are cumplint ab lo que l'hi teniam promés dirém, á ¡esar de que ell tractantse de LA CAMPANA se 'n vá descuidar:

— Sentimos el percance del colega.

Després de la batalla del 25, en Dorregaray vá enviar un ofici á n'en Morriones demanantli metjes pera curar als numerosos ferits que havia tingut.

En Morriones vá accedir á la demanda.

Fém lo cas per passiva.

Tingan los liberals de Catalunya algun ferit.

Demanin metjes als carlistas y de segur que lo qu'envian es la companyia del *Requeté* pera rematarlos.

Ab lo títol de «Biblioteca parlamentaria» la casa editorial establerta en lo carrer de Montjuich del Bisbe número 3, está á punt de publicar una série de tomos al preu de una peseta cad'un, contenint los discursos de nostres oradors polítichs mes notables.

Lo primer volum contindrà 'ls discursos de 'n Castelar en las últimas constituyents.

Creyem que á una obra tan bona y tan barata no l'hi faltará éxit

Ab molta rahó diu la *Redenció* de Reus:

«L'augment de las esperansas alfonsinas produhit per la funesta política de 'n Sagasta ha debilitat de tal manera l'esperit liberal del país, que si no s'hi posa un prompte remey, té de produhir funestas conseqüencias.

»Are 's véu de que ha servit lo cambi d'ajuntaments y diputacions y la humiliació dels nostres amichs.

«S'ha donat importancia á certa genti que no sab ó no vol entussiasmarse per una dea: que l'hi es indiferent la llibertat ó l'absolutisme; que ab tal de tenir ordre material, lo mateix los hi importa que regni D. Carlos que D. Isabel ó 'l seu fill: que sols se distingixen per l'odi estúpit que tenen á la República, que al cap de vall es lo únich que apoya da per tots, pot donar pau y ordre á aquest país.

«En molts pobles de Valencia y Castilla, los primers contribuyents, es á dir los caciques moderats, son los primers en oposarse á que 'ls vehins resisteixin als carlistas.

«¡Funestísim error lo d' aquesta gent que tot ho sacrifica al benestar del moment!
»Si arribés á triunfar D. Carlos ó D. Alfons, ja veurien llavors quina pau los davan.»

Un grapat de carlins van entrar á Vilanova. En cambi tota la facció de 'n Tristany no 's vá atrevir á atacar la petita vila de Cornudella defensada per un grapat de voluntaris. Per mes que las conseqüencias de una lluyta desesperada, sense ausilis sigan molt terribles, lo fet es que cada poble reb lo tracte que sab mereixe 's.

Quatre milions de rals ha ofert deixar al govern sense interés lo Banch de Barcelona porque puga satisfacer las atencions de la guerra.

Si tots los que á la llibertat deuen sos interessos, obressin de un modo semblant, no l' hi faltarian quartos al govern per ametrallar als carlistas.

L' Ajuntament de Sabadell ha sigut destituït.

Ja era hora de que aixis succehis tractantse de una corporació, alguns individuos de la qual eran cómplices dels carlins, desde 'l moment que 'ls pagavan la contribució.

Vaya quins concejals!
De segur que tenian molt per perdre, pero moltíssim: tot menos la dignitat y la vergonya.

A Vilaseca s' ha reunit tota la milicia jurant morir ans de deixar las armas ni de permetre que trepitjin los carlins aquella republicana vila.

Si totas las poblacions prenguessin aquesta resolució, no cubriria tantas vegadas la vergonya nostras galdas, com are succeheix.

Asseguran que un oficial prussiá, presentant la batalla del 25, exclamá:

—«Magnífica artilleria, magnífica infanteria, mal general.»

Ab motiu d' aixó alguns atacan durament á n' en Moriones.

De segur que si hagués tingut tanta forsa com la que 'ls carlins tenian, los hauria venut y llavors en Moriones seria un gran general.

Nosaltres que no volem fer llenya en arbre mort, tenim en compte lo fet pèl general Moriones, y un dia de desgracia no es prou per fernos olvidar llarchs dias de gloria.

Al últim ha sigut suspesa la publicació de tots los periódichs carlistas.

No es estrany aixó.
Lo estrany era qu' en los temps que correm, encare hi hagués periódichs carlistas en publicació.

Ja 's diu que corra per Catalunya una partida cantonalista (?).

¿No saben qui la mana?
Donchs sápigam qu' es lo célebre Posas. La millor reflexió que poden ferse 'ls federals, es la següent

¿No va trahir en Posas als carlins? Si. ¿Y donchs com dimoni s' atreveix á corre ab mitja dotzena de ximplets per un pais atravessat pèls carlins en totas direccions?

Ah! Prou sab ell per qui treballa.

REPICHIS

L' ajuntament de Gracia ha presentat la dimisió.

En molts punts ha succehit lo mateix. Se comprén que allá ahont hi haja una engruna de decencia, las personas no republicanas nombradas per l' autoritat á conseqüencia del 3 de Janer, abandonin los carrechs després que la república ha sigut definitivament establerta.

Los senyors que fan d' ajuntament á Barcelona continúan trayent los bustos de la república de totas las escuelas.

Han sigut separats del exércit del Nort, los gefes tatzats d' alfonsisme.

Bon sistema es lo de separar las pomas podridas de las sanas.

Lo comandant militar de Lleyda, 's diu Franela.

Si la causa absolutista té dolor, no l' hi vindrá mal una *franela* com lo comandant militar de Lleyda.

Algunas familias se queixan de que 'ls faltan criaturas.

Y lo que es mes trist, que suposan que 'ls earlins las sedueixen y se las ne duhen.

No 'ls faltaria mes als del Terso, sino la fama de que se las menjan.

Entre lo molt que 'ls carlins van robar en lo Vendrell hi figuran mes de mil duros en monedas falsas, trets de una casa que 'n feyan.

¡Oh Providencia!
Justes que un moneder fals trobi sempre un lladre y que un lladre trobi sempre un moneder fals.

La diputació provincial ó 'ls senyors que 'n fan han acordat tornar al bisbe l' edifici que actualment servia d' institut provincial.

Ab motiu de aixó, la segona ensenyansa queda indomiciliada: en cambi la teología y 'ls cánons adquireixen un nou temple.

Ab actes aixis no desconfiem de veure com l' escola de 'n Miret y de tants altres cabecillas treu deixebles tant aprofitats com l' estudiant del Panadés, ni es tampoch desesperar lo creure que seguint d' aquest modo, se cederá algun dia á n' en Savalls lo palacio del capitá general.

HISTORIETA.

Un felis, qu' era rector, (que no quita aixó 'l ser asa) penjá un dia á la figuera del hort de la seva casa, lo boneto, lo mantéu, altres trastos y sotana, y agafantne lo trabuch, y empuyantne forta espasa, 's llessá com adalit (per los boscos y montanyas,) fentne d' escolans guerrers, d' una comarca sa plassa, y ab fortas contribucions per tení una déu de plata y aixecantne lo pendó de Dèu, de rey y de pátria, 's procurá conquistar,..... per son rey unas morrallas. Aixis se passaren dias, aixis passaren senmanas, hasta que 'l fi quatre gats armats de bastons y canyas, destrossaren sa partida, li surraren la badana, y tot ab aquella sal que ho fa la gent lliberala. Sens dupte queá n' al rector no li agradaria gaire, pus se 'l veje sense trabuch, sense boina y sense espasa, encaminarse tranquil

vers lo camí de sa casa, sens contar, ¡lo desditxat! que 'ls del partit de 'l aubarda, un dia qu' á foch y á sanch, allá 'hont ell estava entraren, van ferli malvé tot l' hort, li varen cremar la casa, y ab la casa los papers d' una herencia qu' esperaba.

Aquell que 'n era rector que de bó 'n tenia fama, que tenia majordoda de la vila la mes maca, avuy 's troba pelat, sens quartos, sens esperansas y fins per poder menjar, ha hagut de fer butillas falsas.

Aixó t' ensenya lector tant si dus com no sotana, lo que 's cert que mort á ferro tot aquell qui ab ferro mata.

MOSEN TRAFICA.

A Nava del Rey, poble de la Mancha, los carlins van endurse 'n entre otras cosas lo sello del jusgat y la vara del arcalde.

¡Quans Quijotes no produheix la Mancha!

—Home, una cosa 'm llama l' atenció, y es *La Crónica de Catalunya*. Desde que s' encarrega de las suscripciones del Brusi, sembla un cementiri.

—Perqué?
—Per qué? porque va carregada d' anuncis funeraris.

—Pobre *Crónica*! Lo que á sas vellesas l'hi tenia reservat lo destino.... De progressista á sepulturero!

L' altre dia dos mossos de l' Esquadra, vull dir los individuos de la policia van agafar á un municipal, porque en l' Estació de Granollers cumplia ab lo seu deber.

Desde que 'l mon es mon que 'ls ases tiran guitzas.

No vá ser mala la tunda que 'l brigadier Delatre vá propinar dias endarrera á las horas de 'n Tristany y d' en Camats.

Mes de 100 homes vá deixar estesos sobre 'l camp y uns 50 presoners en mans de la columna composta no mes que de uns 400 homes.

Lo cabecilla Huguet va quedar descalbrat y en quant al capellá Flix, que ja ha rebut mes tatarros que un picador dolent en una bona corrida, també vá quedar ferit.

Si totas las columnas treballessin ab lo mateix brillo que la del brigadier Delatre, no hi hauria carlí que no anés ab las mans al cap.

Los carlins del Nort van endurse 'n dels alrededores de Tafalla 300 moltons.

Alguns ho han estranyat: pero son tants los moltons que se 'n han endut los carlins, que 'ls gefes de columna ja casi n' han perdut lo compte.

Al veure que 'n Marco de Bello sempre fugia 'l cos de la persecució de las columnas, los seus mateixos van comensar á tréureli 'l nom de Marco Miedo.

Y ab aquest nom de segur passará 'l cabecilla aragonés á la crónica bufa.

Un dels cabecillas de Valencia es un capellá que 's diu Capa.

Sent lo cabecilla capellá, qui aguanta aquesta *capa* es la religió católica apostólica romana.

En una revista que celebrá á Madrit lo general Pavia las músicas dels cossos tocaban la martxa-real.

En lo sentit de que *marwin* los reys, pot ben admetre 's la *marwa* real.
Y aixis solzament pot tocarse dintre de una república.

CANTARELLAS.

Tens uns ulls que 'm donan pena per son mirar candorós;
mes ay que jo 'n tinch uns altres que 'm fan mes mal... los de poll.

En girant ia clau del gas lo llum s' apaga corrents;
vet aquí tú: t' apagares al girar, la dels diners.

Vas dirme que m' estimavas dessota de un garrofer:
recorda 't que quan m' ho deyas una garrofa caygué,

No 't vinch detrás pel teu garbo, per ton cor, ni ta bondat,
sino perque 'm tornis prompte los diners que 't vaig deixar.

De desde que vas als toros no m' agradas gens Camila:
no sè com vols que t' ho diga....
no m' agradan *las corridas*.

Son molt hermosos tos llabis, son molt bonicas tas lents....
Deixam dormir una estona, y després continuaré.

Si tu nena fosses mèva, ¿may dirias que faria?
Llogaria una barraca y pagant t' ensenyaria.

EPICRAMAS

Perque era mona l' Antonia en Paco s' hi va casar y ¿sabs Dèu que li va dar de fer eixa cerimonia?
que al cap de los nou... ¿m' esplico? que després d' haver's trobat já mitj content y enganyat Dèu l' hi va doar un *mico*.

Fent ab un *ceré* un negoci un que hi perdé la meytat l' hi digué son amich Carlos:
—Ja véus donchs com t' ha encerat.

A un emissari carlista li deya un conspirador:
—¿No serveixes pas Bautista? volém un agent millor que 'n Saballs ja 'l buscará.—
—¿Ente carlins justament, pretent *bon-agent* trobá?...
¿Si tots som tant *mala-gent*!—

Sempre que 's posa 'l seu nom, escriu *Magint* en Magí,
y fá dias li vaig dí:
—¿No es aixís ton nom!...—
—¿Donchs com?—
me vá preguntá admirat.
—¿Escribint *in, sensa té!*
y el pobret va dí—¿ja 'u sé!
y va escriurer: *in-sensa-t.*

Cuentos

Un rector ensenyant l' Historia Sagrada, preguntá á un de sos deixebles:

—¿Adam y Eva varen ser casats?
—Si senyor.
—¿Y ván tenir sogra?
—Si senyor.
—¿Cóm! ¿Qui va ser sa sogra?
—La serpent, respongué 'l deixeble ab tota prestesa.

A una minyona molt pegada de sí mateixa, perque era bastant guapa y era filla de una que l' hi havia quedat per sobre-nom *la Salada*, un jove pera ferli baixar los fums l' hi digué un dia:

—Vosté senyoreta déu descendir d' algun tocino.
—¿Per qué?
—Perque es de *Ca 'n Salada*.

Tant era lo que l'altre dia un pajés que duya verdura á Barcelona garrotejava al seu burro, que un senyor al véureu no pogué menos qu' esclamar:

—Home! Per mor de Dèu, ¿No veyéu que anéu á matar aquesta pobra bestia?
—Poca cosa perdria, perque es un burro que ni pot dur lo pes que jo portaria: ab aixó consideréu si tinch rahó en matarlo á garrotadas.

—Jo crech molt bè que vos fórau capás de dur mes carga que 'l vostre burro; pero héu de considerar que tots los burros no tenen la mateixa forsa.

Va anarse á afeitar un pollito que apenas tenia pel á la cara, y 's posá en disposició de que 'l barbé fes la seva feyna; pero notant que aquest s' estava ab los brassos plegats, com si tal cosa, digué molt cremat:

—Bè qu' espera?
—Que l'hi surti pèl per afeitarlo, respongué l' altre.

Dalt de un cotxe en la Rambla hi havia un dentista arrancant caixals.

—Un duro que no m' arrenca un caixal á mí? digué un.

—Que sí.
—Que nó.
—Posta.
—Posta vá y si acás no me 'l arrenca guanyo 'l duro.

—Bueno.
—Donchs apa: y obrint la boca, 'l dentista 's doná per vensut, al veure que no n'hi tenia cap.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas que poden molt béu aprofitarse 'ls ciutadans Bruixot de Granollers, Tres de secas, Fontseré de V., Veterano, Manel Mirapeix y Ralip.
N' han remesas que per insertarse haurian d' arreglarse 'ls ciutadans J. Comabella Coix del Hostia, Alt y Prim, T. Intentas y Cadenet.

Finalment no poden insertarse per mal versificadas, man-sas, fáciles d' endavinar ó per altres defectes las dels altres subjectes que han tingut á bè enviarse 'a y que no están compresos anteriormente.

Ciudadá Salinayo. Lo que 'ns remet no pot pas insertarse.—Magricias. Y lo de vosté tampoch.—Somnia truytas.—Tampoch nos atreviriam á insertar lo de vosté.—X. de Terrassa. Y ab lo de vosté nos succeheix lo mateix.—J. R. C. ¿De debó s' ha pensat que feya una poesia, quan feya 'ls versos que 'ns remet? Donchs s' ha equivocat.—R. C. En las cuestiones de rétoles no 'ns hi fiquém.—Batxiller de noms y de fets. En quan al epigrama que 'ns envia, no podém aprofitarlo.—D. Quijote. Y tampoch las sévas cantarellas: estudiá á Cervantes.—E. Bassas. Las sévas no fan lo pés.—Tarrasench enamorat. Y las sévas tampoch.—Y Fontseré de V. Tampoch las de vosté filan com cal.—J. Comabella. Lo que vosté 'ns envia no fá per LA CAMPANA.—Alt y prim. Prengui can-dela junt ab l' anterior.—Felip Gonyota. Y vosté poséhi al costat.—Net de 'n Qua. No 'ns va lo que 'ns envia.—Tronat. Tampoch lo de vosté 'ns va.—A. B. C. D. Lo que 'ns remet no fá per casa.—Simon Alsina.—L' hi agrabim ta seva poesia.—Tres de secas. Insertaréu alguna cosa de lo que 'ns envia y entré éllas la poesia.—Un mosquit. Igualment l' hi dihém.—Trompet de Reus. Idem idem.—Manel Mirapeix. Entre lo molt que 'ns envia, alguna cosa sempre s' aprofitá no obstant devém advertir que la poesia peca de mol-tas imperfeccions en la seva execu-ió.—Cardona. Un dels dos epigramas també l' aprofitaréu.—Veterano. Y alguna de las sévas cantarellas també.—Ralip. Idem idem.—Bruixot de Granollers. Moltes gracias per sas jus as advertencias: procuraréu tenirlas en compte, encare que no sempre confiém sortirse ayrosos, perque quan arabém de llegar la correspondencia, cregui que ja estém mar-jats.—Mariano Sanguis. Tindrém present lo que 'ns indica.—Sabatas y mitjas blavas. Será tot lo que vosté vulga; pera ha de considerar que no hi ha lloeh per tothom, y que si véu que á altres se 'ls complau ab mes frecuencia, es perque son mes asiduos y mes pacients que vosté.—Sastre. Per insertarse son epigrama, merexeria que se 'l arreg'es un bon xich.—Taravilla. L' hi doném las gracias per lo que 'ns remet: cregui que 'u insertaréu.—Nyela. Trobém que son epigrama verdeja un xiquet massa.—Boixompifaig. No tenta necessitat de tornarnos á enviar sos epigramas, pues los conservém ab molt gust, disposats á insertarlos.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del últim número

La primera es POR-TA-DO-RA y la segona es CERGOL, que per cert m' agrada molt menjarne quan vaig á fora.

ALT Y PRIM.

Han endavinat totas duas solucions los ciutadans Ramon Bonhome, Coix de l' Hostia, Nyela, Un drapayre, Un transferidor, Veterano, Tronat, M. Cadenet, Ordinari de la Canonja, Un quinto de Sabadell, Batxiller de noms y de fets, D. Quijote, Manel Mirapeix, Un somnia truytas, Un mosquit, Boixompifaig, T. Intentas, E. Bassas, Antonet de ca 'n ample, A. B. C. D., y un Tarrasench enamorat.

No han endavinat mes que la darrera 'ls ciutadans Cardona y Ralip.

XARADA

I.

Tant sols perque es tres primera m' agrada la tres segona: mes m' agrada la dos quarta puig té una véu tan preciosa que sembla un *hu* quarta tres quan ella algun cant entona. Pro qui no 'm pot agradar es la *tot*, qu' es una mossa que de segona primera lo vestit sempre plé porta.

MOSSEN PERE DE LA COLLA.

II.

Es molt clar lector mon *hu*: fá molt soroll lo méu tres: lo *tot* jo un *hu*, dos primera ab lo dos tres que méu es.

M. CADENET.

ENDAVINALLA.

Una lletra ans de una planta son en total personatge, que 'n l' exércit sempre veurás.

TRES DE SECAS.

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataufo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.